

то Ганимидово и отвлачанье то му въ Олимба, да служи кату вѣночѣрпецъ богамъ и въ стажъ тѣхъ особно Зевсу; Афродитино то блѣдство, дѣштерѣ Зевсова, съ Марса и уловление то ѣ отъ мѣжа ѣ Ифеста, послѣ тѣржественно то ѣ обличение прѣдъ сички тѣхъ богове и богыны, хватена ѣ склѣштена гола, на блѣднѣхъ тѣхъ постелѣхъ съ либовника си Марса, отъ новидимы тѣхъ примкы, кои мѣжа ѣ бѣхъ подложилъ тамо, и послѣ изгонение то ѣ отъ Олимба, тѣхъ сички, какъ то и множество другы подобны тѣмъ, никакво нѣравствено или отвлечено и приносно добро тѣлкувание не могъть има, освѣтъ скотскы развратности, чѣрти стараго живота на Гръцы тѣхъ! А и нити можахъ другояче баснословие да имѣтъ стари тѣхъ Гръцы, зашто то не бѣхъ едно племя и еднокръвнина чѣловѣцы тѣхъ кои то съставихъ той-зи народъ, ѣоште отъ начѣла погвлѣния му, нѣхъ зганъ и збирштина отъ разны прибѣгшы тамо людие, какъ то и сама та имѣ повѣстность го доказва явно. Таа е една необорима истина и можи ся убѣди чѣловѣкъ ѣоште съ примѣры живы и днѣсь, не само въ чѣловѣцы тѣхъ нѣхъ и въ животны тѣхъ. Ако днесъ быхъ ся стекли на едно мѣсто свободно людие отъ разны племена и народности, нѣхъ людие прости, необразовани и неучени, какъ то сѣхъ были тогавашни тѣхъ времена, кога ся е съставила названа та стара Елада, всякъ здравомыслящъ чѣловѣкъ можи да разсѣди: какво бы ся породило на него мѣсто! Такъ исто ако бы збралъ чѣловѣкъ, отъ единъ родъ неопытомены животны, нѣхъ отъ разны прѣдѣлы и отъ разны союво и породицы, и бы искалъ да състави еднѣхъ чѣрдѣхъ постоѣаннѣхъ на едно мѣсто, видѣлъ бы каквы стремленны шѣхъ ся породи между имѣхъ и каквы боюве и нападенны! а напротивъ, ако бы зѣлъ се отъ еднокръвнинѣхъ, видѣлъ бы съ каквѣхъ тишинѣхъ и мирность бы живѣли тѣхъ между си!

Ето што говори единъ ученъ списатель вѣрху това грѣко баснословие:

En effet, vains, légers, voluptueux et crédules, les Grecs adoptèrent aveuglément, aux dépens de la raison et des mœurs, tout ce qui put autoriser leur licence, flatter leur orgueil, ou donner carrière à leurs songes métaphysiques; peuple sans liaison politique et tolérant par essence, l'homme d'Athènes ou de Sparte reçu facilement les cultes étrangers, et vit sans opposition se confondre ensemble les rites, les dogmes et les usages d'origines les plus éloignées.

(Mythologie Pittoresque universelle par J. Odolant-Desnos.)

—Вѣистинѣхъ, суетни, лекоумни, слѣстолюбиви и лѣгковѣрци, Гръцы тѣхъ приѣмнахъ слѣпо, противъ правыя разумъ и противъ нѣравы тѣхъ, всѣко нѣшто кое то имѣ допуштѣше своеволство то, кое то имѣ лѣскаѣше гордость тѣхъ, или кое то даваше свободно течение на метафизическы тѣхъ имѣ сѣништа; народъ безъ политическѣхъ свѣзъ и вѣротѣрпѣашѣхъ видомъ, Атинѣѣчѣнина и Спартиѣтина приѣмна лесно чюдды тѣхъ богослуженны и видѣ безъ сѣпротивление